

[Viggo Starcke.]

lem hr. Weikop udtalte det den 26. oktober, og som det af handelens hovedorganisationer er fremført og nærmere begrundet.

Som ordfører for mindretallet har jeg i betænkningen fremsat nogle bemærkninger. Vi indrømmer, at samfundet bør have kontrol med de kræfter, der gennem prisaftaler, monopoler og karteller modarbejder den naturlige prisdannelse, også de af lovgivningsmagten selv gennem vareforsyningsloven skabte monopoler, sålænge denne lov består. Dette formål vil kunne nås gennem lov nr. 158 af 18. maj 1937 om prisaftaler m. v., hvorfor mindretallet ville have ønsket, at der havde været levnet tid og sagkyndig bistand til at udarbejde visse mindre ændringer i denne lov om prisaftaler, så den kunne have trådt i stedet for den foreliggende lov om priser.

Flertallets ændringsforslag til § 2 kan vi stemme for, selvom vi ikke er tilhængere af, at loven forlænges til den 15. november 1950.

Som underændringsforslag er der fra vor side foreslået et par ændringer, hvoraf nogle tildels efter tanker og ønsker, som er fremsat af det ærede medlem hr. Weikop.

I lovens § 2 ønsker vi indsat i første punkt efter ordet „priser“:

„indenfor de rammer, som angives i lovens specificerende paragraffer, særlig § 8, stk. 2.“

Dette er en bestemmelse, som vi ønsker indføjet på grund af meget stærk og meget velbegrundet tvivl om lovligheden af det dekret, som den højtærede handelsminister udsendte den 22. september. Der foreligger en hel del henvendelser både fra Industrirådet og fra handelens hovedorganisationer om, at de anser lovligheden af dette dekret for at være meget tvivlsom, og det er meget uheldigt, at en minister udsender dekretter, som er af en så tvivlsom lovlighed. Fra vor side har vi anført de grunde, som vi mener taler for, at dekretet er ulovligt, og for at forebygge noget lignende i fremtiden henviser vi udtrykkeligt i ændringsforslaget til, at der skal være en specificerende begrænsning i den almindelige bemyndigelse, som findes i lovens bemyndigelsesparagraf.

Imod det dekret, som handelsministeren har udsendt, er der f. eks. fra Provinshandelskammeret og fra butikshandelen rejst

stærk kritik. Der er f. eks. i en skrivelse fra De danske Handelsforeningers Fællesorganisation og fra De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark henvist til, at dette, at man nu igen har svigtet genanskaffelsesprincippet, bringer butikshandelen i en overordentlig vanskelig situation, at butikshandelen, der opererer med meget beskedne kapitalreserver og meget beskedne investeringsmuligheder, ved dette dekret er bragt i en likviditetskriser, hvorfor man fra den side henstiller, at ministerens beføjelser begrænses, således at han er bundet af prislovgivningens almindelige bestemmelser.

Jeg kan også anføre, at det er blevet oplyst, at som følge af den højtærede handelsministers dekret er det f. eks. sådan for sølvvarer, som frembringes her i landet til eksport — et område, som den højtærede handelsminister selv har interesseret sig for for det amerikanske markeds vedkommende —, at de eksporterende firmaer må beregne deres pris også udadtil efter kostprisen og ikke efter genanskaffelsesprisen, således at de i fremtiden vil være meget ringere stillet og har været genstand for en både urimelig og uretfærdig behandling.

Vi foreslår endvidere fra vor side i underændringsforslag nr. 3, at i § 8, stk. 1, udgår ordet „avancer“. Det sigter til, at i denne lov vil det være tilstrækkeligt at have ordet „priser“, for hvis man beholder ordet avancer, vil firmaer, som er særlig dygtige, som har gennemført moderne rationalisering, eller firmaer, som fører deres virksomhed med fremragende købmandsskab, efter lovens ord kunne rammes, selvom deres priser er rimelige. Det skal være lovligt for den, der er fremragende dygtig, at have en avance, der svarer til hans dygtighed.

§ 12, stk. 1, foreslår vi affattet således:

„Priskontrolrådet er med henblik på bestemmelserne i §§ 8, 11 og 13, samt når der foreligger formodning om overtrædelse af loven, beføjet til at kræve meddelt sådanne oplysninger“ o. s. v.

Dette foreslår vi, fordi priskontrolrådet efter paragraffens ordlyd nu kan kræve sig meddelt alle sådanne oplysninger, når det passer det, selvom firmaerne er ganske sagesløse. Der foreligger mangfoldige klager i årenes løb over, at der er blevet afkrævet firmaerne tidsspildende og ret kostbart arbejde med at fremskaffe sådanne oplysninger.